

Sygn. akt II K 150/19

1 Ds. 328.2019

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2019r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Oliwia Antkowiak

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 czerwca 2019r.

sprawy **M. J.**

syna S. i A. z d. M.

ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 lutego 2019 roku po drodze publicznej pomiędzy S. a M., gm. K., kierował samochodem osobowym marki A. R. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając 1,1 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.;

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **M. J.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet wymierzonej mu kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania w sprawie w dniu 15 lutego 2019r.;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

V. na podstawie art. 63 § 4 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, okres zatrzymania jego prawa jazdy od dnia 15 lutego 2019r. do dnia uprawomocnienia się wyroku;

VI. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 zł (pięciu tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VII. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami procesu, a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie w wysokości 70 zł i na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych, wymierza mu opłatę w wysokości 120 zł.

SSR Radosław Gluza

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 lutego 2019r. w godzinach wieczornych oskarżony M. J. wyjechał swoim samochodem m-ki A. R. nr rej. (...) z K. na dworzec PKP w S.. Oskarżony kierował autem pomimo tego, że spożywał wcześniej alkohol w postaci wódki.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. J., k. 36 – 37,

protokół użycia A.-Sensora wraz ze świadectwem wzorcowania, k. 2 – 3.

Jadąc drogą publiczną pomiędzy K. a S., M. J. nie był w stanie zachować prostoliniowego toru jazdy, poruszając się od prawej do lewej krawędzi jezdni. Sytuację tę zaobserwował jadący za pojazdem oskarżonego J. R.. Wykorzystał on moment gdy oskarżony zatrzymał się przed przejazdem kolejowym między S. a M., podbiegł do jego auta i wyciągnął mu kluczyki ze stacyjki, uniemożliwiając dalszą jazdę. J. R. poinformował o zatrzymaniu nietrzeźwego kierowcy Komisariat Policji w K. i na miejsce został od razu wysłany patrol Policji.

Dowód:

zeznania świadka J. R., k. 37.

Po około 15 minutach przybyli na miejsce funkcjonariusze podeszli do samochodu M. J., który wcześniej przesiadł się na miejsce pasażera i schował butelkę z alkoholem pod fotelem. Oskarżony początkowo nie chciał wysiąść z pojazdu, a gdy to uczynił miał problem z zachowaniem równowagi i była od niego wyraźnie wyczuwalna woń alkoholu z ust. M. J. odmówił podania policjantom swoich danych osobowych. Twierdził że nie ma przy sobie żadnych dokumentów, mimo iż posiadał prawo jazdy i dowód osobisty, które zostały ujawnione podczas kontroli jego osoby.

Dowód:

zeznania świadka J. R., k. 37,

zeznania świadka R. M., k. 37 – 38.

M. J. został poddany badaniu przy użyciu elektronicznego urządzenia kontrolno – pomiarowego A.-Sensor IV. Badanie wykazało u oskarżonego wynik wynoszący: 1,10 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu - o godz. 19:17, 1,20 mg/l o godz. 19:19 i 1,18 mg/l - o godz. 19:33.

Dowód:

zeznania świadka R. M., k. 37 – 38,

protokół użycia A.-Sensora wraz ze świadectwem wzorcowania, k. 2 – 3.

Oskarżony M. J. ma 60 lat, jest żonaty, posiada na utrzymaniu córkę. Oskarżony pracuje jako magazynier - wózkowy, zarabia 2.200 zł miesięcznie. Nie był karany sędownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. J., k. 36 – 37,

informacja z K., k. 22.

M. J. oświadczył, że przyznaje się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Oskarżony wskazał, iż alkohol wypił dopiero przed przejazdem kolejowym lecz nie zdołał dalej pojechać autem, gdyż „podeszła Policja”. Dodał, że alkohol wypił około 5-7 minut przed przyjazdem Policji i nikt tego nie widział.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd Rejonowy oparł się na wiarygodnych zeznaniach świadków J. R. i R. M. oraz dowodach o charakterze materialnym wymienionych w pierwszej części uzasadnienia. Sąd jedynie częściowo wziął natomiast pod uwagę wyjaśnienia oskarżonego, tj. tylko w takim zakresie w jakim przyznał się on do zarzucanego mu czynu. Sąd pominął natomiast twierdzenia oskarżonego odnośnie czasu spożycia alkoholu, uznając iż podana przez niego wersja służy wyłącznie próbie umniejszeniu stopnia jego winy. Nie zasługiwała ona na uwzględnienie wzięwszy pod uwagę spójne i konsekwentne zeznania świadka J. R., który zaprzeczył aby oskarżony spożywał alkohol w jego obecności, przed przyjazdem Policji. Jednocześnie świadek ten opisał sposób jazdy samochodu oskarżonego, który jednoznacznie potwierdza kierowanie przez M. J. pod wpływem alkoholu. Również deklarowana przez oskarżonego niewielka ilość wódki, jaką miał wypić, w sposób oczywisty nie daje się pogodzić z wysoką zawartością alkoholu, jaka została stwierdzona w jego organizmie.

Dokonując oceny przedstawionych powyżej dowodów, sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonego M. J., w zakresie przypisanego mu czynu z art. 178a § 1 k.k., nie budzą wątpliwości. Oskarżony zrealizował swoim zachowaniem wszelkie znamiona ustawowe wskazanego występkę – tak w zakresie strony przedmiotowej, jak i podmiotowej. Oskarżony w dniu 15 lutego 2019r. prowadził bowiem pojazd mechaniczny – samochód m-ki A. R. o nr rej. (...) w ruchu lądowym – po drodze publicznej pomiędzy S. a J., znajdując się w stanie nietrzeźwości w rozumieniu art. 115 § 16 k.k., tj. mając 1,10 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Czyn oskarżonego był zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające winę ani bezprawność.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu M. J., baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego. Jako okoliczność obciążającą w stosunku do oskarżonego, sąd wziął pod uwagę przede wszystkim znaczny stopień jego nietrzeźwości, który prawie czterokrotnie przekraczał próg ustawowy wskazany w art. 115 § 16 k.k. Wysoka zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego upośledzała niewątpliwie w znacznym stopniu zdolność jego percepcji i koordynację ruchową, wpływając na możliwość bezpiecznego kierowania przez niego autem. Mając na uwadze okoliczności czynu M. J. sąd kierując się względami prewencji indywidualnej oraz generalnej, uznał, że kara 4 miesięcy pozbawienia wolności, jest karą adekwatną do popełnionego przez oskarżonego przestępstwa i karę tę mu wymierzył. Zdaniem sądu brak było podstaw do orzeczenia kary łagodniejszego rodzaju.

Sąd zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby, stwierdzając iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele i będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Stosownie do dyspozycji art. 69 § 2 k.k., zawieszając wykonanie kary, sąd wziął pod uwagę m.in. niekaralność oskarżonego i dotychczasowy sposób życia.

W punkcie IV wyroku Sąd Rejonowy na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec M. J. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Dokonując powyższego rozstrzygnięcia sąd miał na uwadze treść przepisu art. 42 § 2 k.k., zgodnie z którym w razie skazania sprawcy za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, popełnione w stanie nietrzeźwości, orzeka się zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju na okres nie krótszy niż 3 lata. Zdaniem sądu orzeczenie wskazanego środka karnego w minimalnym wymiarze, jest adekwatne do popełnionego przestępstwa. Ustalając katalog pojazdów, co do których obowiązywać będzie zakaz w stosunku do M. J., sąd miał na uwadze to, że oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym.

Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania jego prawa jazdy od dnia 15.02.2019r. do dnia uprawomocnienia się wyroku.

W pkt VI wyroku sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Środek ten pozostawał obligatoryjny wobec wydania wyroku skazującego oskarżonego, zaś jego wysokość została ustalona przez sąd w minimalnej wysokości 5.000 zł.

Orzekając o kosztach sądowym, sąd na podstawie art. 627 k.p.k. obciążył nimi w całości oskarżonego, tak w zakresie wydatków jak i opłaty sądowej.

SSR Radosław Gluza